

Kl. 15:18
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe.

(Privatist)

Jesper Langballe (DF):

Det har jo været en mærkelig debat, men sådan set ikke overraskende. Blandt alle de tankeløse slagord, der er forekommet, var der en ytring fra hr. Kamal Qureshi, der som ordfører for SF sagde, at Dansk Folkeparti jo her i Folketingssalen havde været imod alle forbedringer for homoseksuelle. Jamen det hænger jo sammen med, at alt det, som hr. Kamal Qureshi kalder forbedringer – at homoseksuelle skulle kunne vies i kirken, at de skulle kunne få kunstig befrugtning, og at der kunne blive tale om fremmedadoption – er skåret over præcis den samme læst. Det er jo forslag, der er snydt ud af næsen på hinanden.

Der har været noget besynderligt argumentresistent ved det her, hvor man hele tiden har talt om homoseksuelles egnethed i forhold til heteroseksuelle. Men det er overhovedet ikke det, sagen drejer sig om, og det er ikke det, nogen af os overhovedet har lagt vægt på. Det er noget helt andet. For sagens substans i den her debat er jo egentlig slet ikke de homoseksuelle og deres forhold.

Sagens substans er ægteskabet. Når vi siger nej til det her, er det ikke, fordi vi ikke under de homoseksuelle alt muligt godt, men det er, fordi vi vil bevare ægteskabet som den bærende familieretlige institution i Danmark. Ægteskabet har jo faktisk siden 1500-tallet i den form, vi kender det, været den bærende familieretlige institution, og det har været et frihedens ikon, fordi ægteskabslovgivningen rundt om familien og dermed det enkelte familiemedlem har skabt en urørlighedszone. Her var et sted, hvor staten ikke kunne blande sig. Men det forudsætter jo, at man opretholder et fuldstændig entydigt familiebegræb og ikke opfinder nye familiebegræber hverdag.

Den britiske historiker Paul Johnson har i en strålende analyse af netop det spørgsmål, vi diskuterer her i dag, gjort opmærksom på, hvordan friheden i USA er gået i opløsning, fordi familien på statens foranledning er gået i opløsning, ved at man har accepteret, at et homoseksuelt parforhold er et ægteskab på linje med et ægteskab mellem en mand og en kvinde. Dermed har man nedbrudt det entydige familiebegræb, som har skabt urørlighedszonen omkring den enkelte, og man har svækket familierne, og man har

svækket hele det amerikanske folk. Det er Paul Johnsons konklusion.

Det, det her drejer sig om, er jo at bevare den familie, som vi kender, i stedet for at gøre familielivet til et stort eksperimentallaboratorium. Jeg synes, at vores egen ordfører, hr. René Christensen, ganske udmærket skildrede, hvordan man hele tiden skal være med på en eller anden ny mode. Så skal man f.eks. være single hele livet. Det hele har drejet sig om at lægge familien for had. Den var gammeldags, den duede ikke mere, den hørte hjemme i forrige århundrede.

Min konklusion på alt det her, og det har egentlig været min konklusion, hver gang vi har haft tilsvarende drøftelser i Folketinget, er, at det, der dybest set ligger bag en aktion som det her beslutningsforslag, i virkeligheden er had til familien.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at nu trækker hr. Jesper Langballe jo den her debat ned på et efter min opfattelse særdeles usagligt plan. Jeg kan give hr. Jesper Langballe ret i, at der har været en meget mærkelig debat her i dag. Den har været ført ovre fra Dansk Folkepartis pladser, og den har handlet om, hvad der foregår nede i Venstres folketingsgruppe, hvordan Venstres folketingsgruppe indretter sig selv, hvordan de har tænkt sig at stemme, og hvordan de i øvrigt indretter sig i deres parti. Sådan en diskussion ville jeg meget gerne udsætte Dansk Folkepartis mærkelige partiform og måder at køre deres parti på for. Det skal jeg undlade at gøre her i Folketingssalen, det skal jeg gerne tage med hr. Jesper Langballe bagefter.

Med hensyn til ægteskabet tror jeg ikke, at der, i hvert fald ikke fra socialdemokratisk side, er nogen her, der ønsker at anfægte ægteskabet som institution eller på nogen måde overhovedet forsøger at lægge familien for had. Men det er rigtigt: Ting udvikler sig. Det gør ægteskabet, og det gør familiesituationerne også. Man tilpasser sig tiden, de nye måder, vi arbejder, lever og har fritid på, og det antager så nogle former, hvorefter familielivet selvfølgelig også ændrer sig. Så hr. Jesper Langballe skal ikke høre ét ord fra mig om, hvorvidt ægteskabet ikke fortsat skal stå til troende. Det afgørende er bare: Anerkender hr. Jesper Langballe ikke, at et ægteskab